

## DIE PROZESSIERENDEN (ἐπιτρέποντες)

### PERSONEN

Χαρίσιος, ein junger Athener  
Παμφίλη, seine Gattin  
Χαιρέστρατος, Freund des Charisios  
Σιμίας, Freund des Chairestratos und Charisios  
Ὀνήσιμος, Sklave des Charisios  
Σύρισκος, Kohlenbrenner, Sklave des Chairestratos  
SEINE FRAU, stumme Rolle  
Δᾶος, ein Hirt  
Ἀβρότονον, Harfenmädchen, Sklavin und Hetäre  
Σμικρίνης, Vater der Pamphile  
Σωφρόνη, Amme der Pamphile  
Καρίων, Koch

### CHOR TRUNKENER JÜNGLINGE

Das Stück spielt in einem Dorfe bei Athen, vor den Häusern des Charisios (links) und des Chairestratos (rechts).

Aus dem Ersten Akt.: Smikrines schimpft auf die Verschwendungssucht

**frgm.1** *Καρίων*  
οὐχ ὁ τρόφιμός σου πρὸς θεῶν, Ὀνήσιμε,  
ὁ νῦν ἔχων (τὴν) Ἀβροτονον τὴν ψάλτριν  
ἔγῃμ' ἔναγχος;  
*Ὀνήσιμος*  
πάνυ μὲν οὔν.

**frgm.2** *φιλῶ σ', Ὀνήσιμε,*  
*καὶ σὺ περίεργος εἶ.*  
καὶ πάλιν  
*οὐδέν (έστι) γάρ*  
*γλυκύτερον ἢ παντ' εἰδέναι.*

**frgm.3** *τί δ' οὐ ποεῖς ἄριστον; ὁ δ' ἀλύει πάλαι*  
*κατακείμενος.*

**frgm.4** kein direktes Zitat

**frgm.5** *ἐπέπασα*  
*ἐπὶ τὸ τάριχος ἄλας, ἐὰν οὔτω τύχη.*

frgm.6 ἀργὸς δ' ὑγιαίνων τοῦ πυρέττοντος πολὺ  
ἐστ' ἀθλιώτερος· μάτην γοῦν ἐσθίει  
διπλάσια.

## ACTVS PRIMI FINIS

### ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ

130 ἄνθρωπος οἶνον. αὐτὸ τοῦτ' ἐκπλήττομαι  
ἔγωγ'. ὑπὲρ (δὲ) τοῦ μεθύσκεσθ' οὐ λέγω.  
ἀπιστίαι γὰρ ἐσθ' ὅμοιον τοῦτο γε,  
εἰ καὶ βιάζεται κοτύλην τις τοῦβόλου  
ὠνούμενος πίνειν ἑαυτόν.

### ΧΑΙΡΕΣΤΡΑΤΟΣ

5 τοῦτ' ἐγ[ὼ  
προσέμενον· οὗτος ἐμπεσὼν διασκ[εδᾷ  
τὸν ἔρωτα.  
ΣΜΙ. τί δέ μοι τοῦτο; πάλιν οἰμω[ζέτω.  
προῖκα δὲ λαβὼν τάλαντα τέτταρ' ἀργύρου  
135 οὐ τῆς γυναικὸς νενόμιχ' αὐτὸν οἰκέτην·  
10 ἀπόκοιτός ἐστι· πορνοβοσκῶι δώδεκα  
τῆς ἡμέρας δραχμὰς δίδωσι.

ΧΑΙΡ. δώδεκα·  
πέπυσ]τ' ἀκριβῶς οὕτοσὶ τὰ πράγματα.

ΣΜΙ. μηνὸς διατροφήν ἀνδρὶ καὶ πρὸς ἡμερῶν  
140 ἕξ.

ΧΑΙΡ. εὖ λελόγισται. δὴ ὀβόλους τῆς ἡμέρας,  
15 ἱκανόν τι τῶι πεινῶντι (πρὸς) πτισάνην ποτέ.

### ? 'ABPOTONON

Χαρίσι]ός σε προσμένει, Χαιρέ[στρατε.  
τίς ὅδ' ἐσ]τι δ[ή], γλυκύτατε;

ΧΑΙΡ. ὁ τῆς [νύμφης πα]τήρ

? 'ABP. ἀλλὰ τί παθὼν ὡς ἄθλιός τις[  
145 ὁ τρισκακοδ[αίμων ψάλ]τριαν  
20 σαν γυναῖκα

(quot desint versus ignotum, sed non amplius XXXV ut videtur)

? 'ABP. οὕτως ἀγαθόν τι σοι γένοιτο, μὴ λέγε  
? ]

160 ? ΣΜΙ. οὐκ ἐς κόρακας; οἰμώξει μακρά.  
 25 εἴσειμι νῦν εἴσω, σαφῶς τε πυθόμενος  
 ὅπως ἔχει] τὰ τῆς θυγατρὸς, βουλεύσομαι  
 ὄντινα τ]ρόπον πρὸς τοῦτον ἤδη προσβαλῶ  
 ? 'ΑΒΡ. φράσω]μεν αὐτῷ τοῦτον ἤκοντ' ἐνθάδε;  
 165 ΧΑΙΡ. φράσω]μεν. οἷον κίναδος· οἰκίαν ποιεῖ  
 30 ἀνάστα]τον.  
 ? 'ΑΒΡ. πολλὰς ἐβουλόμην ἅμα.  
 ΧΑΙΡ. πολλὰς;]  
 'ΑΒΡ. μίαν μὲν τὴν ἐφεξῆς.  
 ΧΑΙΡ. τὴν ἐμὴν;  
 ? 'ΑΒΡ. τὴν σ]ὴν γ'. ἴωμεν δεῦρο πρὸς Χαρίσιον.  
 ΧΑΙΡ. ἴωμεν· ὥς καὶ μειρακυλλίων ὄχλος  
 170 εἰς τὸν τόπον τις ἔρχεθ' ὑποβεβρεγμένων  
 35 οἷς] μὴ 'νοχλεῖν εὐκαιρον εἶναι μοί δοκεῖ.

## ΧΟΡΟΥ

### ACTVS SECVNDVS

*Syriskos, Daos, die Frau des Syriskos, mit einem Säugling im Arm, später Smikrines.*

### ? ΟΝΗΣΙΜΟΣ

ἐπισ[φαλῇ] μὲν πάντα τὰνθ[ρώπων  
 οιομ[  
 καὶ τοπ[  
 175 ὁ δεσπό[της  
 40 ὁ γέρω[ν  
 οὐδὲ λο[

(desunt versus non amplius XI ut videtur)

### ΣΥΡΙΣΚΟΣ

φεύγεις τὸ δίκαιον.  
 ΔΑΟΣ συκοφαντεῖς, δυστυχής.  
 οὐ δεῖ σ' ἔχειν τὰ μὴ σά.  
 ΣΥΡ. ἐπιτρεπτέον τινί  
 ἐστι περὶ τούτων.  
 220 ΔΑ. βούλομαι· κρινώμεθα.  
 ΣΥΡ. τίς οὖν;

45 ΔΑ. ἔμοι μὲν πᾶς ἱκανός. δίκαια δὲ  
πάσχω· τί γάρ σοι μετεδίδουν;

ΣΥΡ. τοῦτον λαβεῖν  
βούλει κριτήν;

ΔΑ. ἀγαθῇ τύχῃ.

ΣΥΡ. πρὸς τῶν θεῶν,  
βέλτιστε, μικρὸν ἂν σχολάσῃς ἡμῖν χρόνον;

ΣΜΙ. ὑμῖν; περὶ τίνας;

225 ΣΥΡ. ἀντιλέγομεν πρᾶγμα τι.

ΣΜΙ. τί οὖν ἔμοι μέλει;

50 ΣΥΡ. κριτὴν τούτου τινὰ  
ζητοῦμεν ἴσον· εἰ δὴ σε μηδὲν κωλύει,  
διάλυσον ἡμᾶς.

ΣΜΙ. ὦ κάκιστ' ἀπολούμενοι,  
δίκας λέγοντες περιπατεῖτε, διφθέρας  
ἔχοντες;

230 ΣΥΡ. ἀλλ' ὅμως. τὸ πρᾶγμ' ἐστὶν βραχύ,  
55 καὶ ῥαῖδιον μαθεῖν. πάτερ, δὸς τὴν χάριν·  
μὴ καταφρονήσης, πρὸς θεῶν. ἐν παντὶ δεῖ  
καιρῷ τὸ δίκαιον ἐπικρατεῖν ἀπανταχοῦ,  
καὶ τὸν παρατυγχάνοντα τούτου τοῦ μέρους  
235 ἔχειν πρόνοιαν κοινὸν ἐστὶ τῷ βίῳ  
πάντων.

60 ΔΑ. μετρίῳ γε συμπέπλεγμαι ῥήτορι.  
τί γὰρ μετεδίδουν;

ΣΜΙ. ἐμμενεῖτ' οὖν, εἰπέ μοι,  
οἷς ἂν δικάσω;

ΣΥΡ. πάντως.

ΣΜΙ. ἀκούσομαι· τί γὰρ  
τό με κωλύον; σὺ πρότερος ὁ σιωπῶν λέγε.

240 ΔΑ. μικρόν γ' ἄνωθεν, οὐ τὰ πρὸς τοῦτον μόνον  
65 πραχθένθ', ἵν' ἦ σοι καὶ σαφῆ τὰ πράγματα.  
ἐν τῷ δασεῖ τῷ πλησίον τῶν χωρίων  
τούτων ἐποίμεινον τριακοστὴν ἴσως,  
βέλτιστε, ταύτην ἡμέραν αὐτὸς μόνος  
245 κάκκείμενον παιδάριον εὖρον νήπιον  
70 ἔχον δέραια καὶ τοιουτονί τινα  
κόσμον.

ΣΥΡ. περὶ τούτων ἐστίν.

	<b>ΔΑ.</b>	οὐκ ἔᾱι λέγειν.
	<b>ΣΜΙ.</b>	ἐὰν λαλήῃς μεταξύ, τῇ βακτηρίᾳ καθίζομαί σου.
	<b>ΣΥΡ.</b>	καὶ δικαίως.
	<b>ΣΜΙ.</b>	λέγε.
	<b>ΔΑ.</b>	λέγω.
250		ἀνειλόμην, ἀπῆλθον οἴκαδ' αὐτ' ἔχων,
75		τρέφειν ἔμελλον. ταῦτ' ἔδοξε μοι τότε· ἐν νυκτὶ βουλήν δ', ὅπερ ἅπασι γίνεται, διδούς ἐμαυτῷ διελογιζόμεν' ἐμοὶ τί παιδοτροφίας καὶ κακῶν; πόθεν δ' ἐγὼ
255		τοσαῦτ' ἀναλώσω; τί φροντίδων ἐμοί;
80		τοιουτοσί τις ἦν. ἐποίμεινον πάλιν ἔωθεν. ἦλθεν οὗτος - ἐστὶ δ' ἀνθρακεύς - εἰς τὸν τόπον τὸν αὐτὸν ἐκπρίσων ἐκεῖ στελέχη· πρότερον δέ μοι συνήθης ἐγεγόνει.
260		λαλοῦμεν ἀλλήλοις. σκυθρωπὸν ὄντα με
85		ιδών, "τί σύννους" φησὶ "Δᾶος;" "τί γάρ;" ἐγώ, "περίεργός εἰμι," καὶ τὸ πρᾶγμ' αὐτῷ λέγω, ὥς εὖρον, ὥς ἀνειλόμην. ὁ δὲ τότε μὲν εὐθύς πρὶν εἰπεῖν πάντ' ἐδεῖθ', "οὕτω τί σοι
265		ἀγαθὸν γένοιτο Δᾶε" παρ' ἕκαστον λέγων,
90		"ἐμοὶ τὸ παιδίον δός· οὕτως εὐτυχής, οὕτως ἐλεύθερος. γυναικᾶ" φησι "γὰρ ἔχω, τεκούσῃ δ' ἀπέθανεν τὸ παιδίον", ταύτην λέγων, ἣ νῦν ἔχει τὸ παιδίον. ἐδέου Συρίσκε;
	<b>ΣΥΡ.</b>	〈ἔγωγε.〉
270	<b>ΔΑ.</b>	ὅλην τὴν ἡμέραν
95		κατέτριψε. λιπαροῦντι καὶ πείθοντί με ὑπεσχόμεν. ἔδωκ', ἀπῆλθεν μυρία εὐχόμενος ἀγαθὰ· λαμβάνων μου κατεφίλει τὰς χεῖρας. ἐπόεις ταῦτα;
	<b>ΣΥΡ.</b>	ἐπόουν.
	<b>ΔΑ.</b>	ἀπηλλάγη.
275		μετὰ τῆς γυναικὸς περιτυχὼν μοι νῦν ἄφνω
100		τὰ τότε συνεκτεθέντα τούτῳ - μικρὰ δὲ ἦν ταῦτα καὶ λῆρὸς τις, οὐθέν - ἀξιοῖ ἀπολαμβάνειν καὶ δεινὰ πάσχειν φήσ', ὅτι

οὐκ ἀποδίδωμ', αὐτὸς δ' ἔχειν ταῦτ' ἀξιῶ.  
 280 ἐγὼ δέ γ' αὐτόν φημι δεῖν ἔχειν χάριν  
 105 οὗ μετέλαβεν δεόμενος· εἰ μὴ πάντα δὲ  
 τούτῳ δίδωμ', οὐκ ἐξετασθῆναί με δεῖ.  
 εἰ καὶ βαδίζων εὗρεν ἄμ' ἐμοὶ ταῦτα καὶ  
 ἦν κοινὸς Ἑρμῆς, τὸ μὲν ἂν οὗτος ἔλαβ[εν] ἄν,  
 285 τὸ δ' ἐγώ· μόνου δ' εὐρόντος, οὐ παρὼν τότε  
 110 ἅπαντ' ἔχειν οἶει σε δεῖν, ἐμὲ δ' οὐδὲ ἔν;  
 τὸ πέρας· δέδωκά σοι τι τῶν ἐμῶν ἐγώ·  
 εἰ τοῦτ' ἀρεστόν ἐστί σοι, καὶ νῦν ἔχε·  
 εἰ δ' οὐκ ἀρέσκει, μετανοεῖς δ', ἀπόδος πάλιν  
 290 καὶ μηδὲν ἀδίκει μηδ' ἐλαττοῦ. πάντα δέ,  
 115 τὰ μὲν παρ' ἐκόντος, τὰ δὲ κατισχύσαντά με,  
 οὐ δεῖ σ' ἔχειν. εἴρηκα τόν γ' ἐμὸν λόγον.  
 ΣΥΡ. εἴρηκεν;  
 ΣΜΙ. οὐκ ἤκουσας; εἴρηκεν.  
 ΣΥΡ. καλῶς.  
 οὐκοῦν ἐγὼ μετὰ ταῦτα. μόνος εὗρ' οὕτοσιν  
 295 τὸ παιδίον, καὶ πάντα ταῦθ' ἃ νῦν λέγει  
 120 ὀρθῶς λέγει, καὶ γέγονεν οὕτως, ὃ πάτερ.  
 οὐκ ἀντιλέγω. δεόμενος, ἱκετεύων ἐγὼ  
 ἔλαβον παρ' αὐτοῦ τοῦτ'· ἀληθῆ γὰρ λέγει.  
 ποιμὴν τις ἐξήγγειλέ μοι, πρὸς ὃν οὕτοσιν  
 300 ἐλάλησε, τῶν τούτῳ συνέργων, ἅμα τινὰ  
 125 κόσμον συνευρεῖν αὐτόν· ἐπὶ τοῦτον, πάτερ,  
 αὐτὸς πάρεστιν οὕτοσί. - τὸ παιδίον  
 δός μοι, γύναι. - τὰ δέραια καὶ γνωρίσματα  
 οὗτός σ' ἀπαιτεῖ Δᾶ··· ἐαυτῷ φησι γὰρ  
 305 ταῦτ' ἐπιτεθῆναι κόσμον, οὐ σοὶ διατροφὴν.  
 130 κἀγὼ συναπαιτῶ κύριος γεγεννημένος  
 τούτου· σὺ δ' ἐπόησάς με δούς. νῦν γνωστέον  
 βέλτιστέ σοι ταῦτ' ἐστίν, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ,  
 τὰ χρυσί' ἢ ταῦθ' ὃ τι ποτ' ἐστὶ πότερα δεῖ  
 310 κατὰ τὴν δόσιν τῆς μητρός, ἥτις ἦν ποτε,  
 135 τῷ παιδίῳ τηρεῖσθ', ἕως ἂν ἐκτραφῇ,  
 ἢ τὸν λελωποδυτηκὸτ' αὐτὸν ταῦτ' ἔχειν,  
 εἰ πρῶτος εὗρε τὰλλότριά. τί οὖν τότε,  
 ὅτ' ἐλάμβανον τοῦτ', οὐκ ἀπήιτουν ταῦτά σε;  
 315 οὐπω παρ' ἐμοὶ τότε ἦν ὑπὲρ τούτου λέγειν.

**140** ἤκω δὲ καὶ νῦν οὐκ ἑμαυτοῦ σ' οὐδὲ ἐν  
ἴδιον ἀπαιτῶν. κοινὸς Ἑρμῆς; μὴ δὲ ἐν  
εὗρισχ', ὅπου πρόσσεστι σῶμ' ἀδικούμενον·  
οὐχ εὔρεσις τοῦτ' ἔστιν ἀλλ' ἀφαίρεσις.  
**320** βλέψον δὲ κἀκεῖ, πάτερ· ἴσως ἔσθ' οὕτοσιν  
**145** ὁ παῖς ὑπὲρ ἡμᾶς καὶ τραφεὶς ἐν ἐργάταις  
ὑπερόψεται ταῦτ', εἰς δὲ τὴν αὐτοῦ φύσιν  
ἄϊξας ἐλεύθερόν τι τολμήσει πονεῖν,  
θηρᾶν λέοντας, ὅπλα βαστάζειν, τρέχειν  
**325** ἐν ἀγῶσι. τεθέασαι τραγωιδούς, οἷδ' ὅτι,  
**150** καὶ ταῦτα κατέχεις πάντα. Νηλέα τινὰ  
Περίαν τ' ἐκείνους εὔρε πρεσβύτης ἀνὴρ  
αἰπόλος, ἔχων οἶαν ἐγὼ νῦν διφθέραν,  
ὥς δ' ἦισθετ' αὐτοὺς ὄντας αὐτοῦ κρείττονας,  
**330** λέγει τὸ πρᾶγμ', ὥς εὔρεν, ὥς ἀνείλετο.  
**155** ἔδωκε δ' αὐτοῖς πηρίδιον γνωρισμάτων,  
ἐξ οὗ μαθόντες πάντα τὰ καθ' αὐτοὺς σαφῶς  
ἐγένοντο βασιλεῖς οἱ τότε ὄντες αἰπόλοι.  
εἰ δ' ἐκλαβὼν ἐκεῖνα Δᾶος ἀπέδοτο,  
**335** αὐτὸς ἵνα κερδάνειε δραχμὰς δώδεκα,  
**160** ἀγνώτες ἂν τὸν πάντα διετέλουν χρόνον  
οἱ τηλικοῦτοι καὶ τοιοῦτοι τῶι γένει.  
οὐ δὴ καλῶς ἔχει τὸ μὲν σῶμ' ἐκτρέφειν  
ἐμὲ τοῦτο, τὴν [δὲ] τοῦδε τῆς σωτηρίας  
**340** ἐλπίδα λαβόντα Δᾶον ἀφανίσαι, πάτερ.  
**165** γαμῶν ἀδελφήν τις διὰ γνωρίσματα  
ἐπέσχε, μητέρ' ἐντυχὼν ἐρρύσατο,  
ἔσωσ' ἀδελφόν. ὄντ' ἐπισφαλῇ φύσει  
τὸν βίον ἀπάντων τῇ προνοίᾳ δεῖ, πάτερ,  
**345** τηρεῖν, πρὸ πολλοῦ ταῦθ' ὀρώντ' ἐξ ὧν ἔνι.  
**170** ἀλλ' "ἀπόδος, εἰ μή" φησ' "ἀρέσκει." τοῦτο γὰρ  
ἰσχυρὸν οἶεταί τι πρὸς τὸ πρᾶγμ' ἔχειν.  
οὐκ ἔστι δίκαιον· εἴ τι τῶν τούτου σε δεῖ  
ἀποδιδόναι, καὶ τοῦτο πρὸς ζητεῖς λαβεῖν,  
**350** ἵν' ἀσφαλέστερον πονηρεύσῃ πάλιν,  
**175** εἰ νῦν τι τῶν τούτου σέσωκεν ἡ Τύχη;  
εἴρηκα. κρῖνον ὃ τι δίκαιον νενόμικας.  
**ΣΜΙ.** ἀλλ' εὖκριτ' ἐστί· πάντα τὰ συνεκκείμενα  
τοῦ παιδίου 'στί. τοῦτο γινώσκω.

	<b>ΔΑ.</b>	καλῶς·
		τὸ παιδίον δέ;
355	<b>ΣΜΙ.</b>	οὐ γνώσομ' εἶναι μὰ Δία σοῦ
180		τοῦ νῦν ἀδικοῦντος, τοῦ βοηθοῦντος δὲ καὶ
		ἐπεξιόντος τὰδικεῖν μέλλοντί σοι.
	<b>ΣΥΡ.</b>	πόλλ' ἀγαθὰ σοι γένοιτο.
	<b>ΔΑ.</b>	δεινὴ γ' ἢ [κρίσις,
		νῆ τὸν Δία τὸν Σωτήρ' ἅπανθ' εὐρῶν [ἐγὼ
360		ἅπαντα περιέσπασμ'. ὁ δ' οὐχ εὐρῶν ἔχει.
		οὐκοῦν ἀποδιδῶ;
	<b>ΣΜΙ.</b>	φημί.
185	<b>ΔΑ.</b>	δεινὴ γ' ἢ κρίσις,
		ἢ μηθὲν ἀγαθὸν μοι γένοιτο.
	<b>ΣΥΡ.</b>	φέρει ταχύ·
	<b>ΔΑ.</b>	ὦ Ἡράκλεις, ἃ πέπονθα.
	<b>ΣΥΡ.</b>	τὴν πῆραν χάλα
		καὶ δεῖξον· ἐν ταύτῃ περιφέρεις γάρ. βραχὺ
		πρόσμεινον, ἱκετεύω σ', ἵν' ἀποδῷ.
365	<b>ΔΑ.</b>	τί γὰρ ἐγὼ
		ἐπέτρεψα τούτῳ;
190	<b>ΣΜΙ.</b>	δός ποτ', ἐργαστήριον.
	<b>ΔΑ.</b>	αἰσχρὰ γ' ἃ πέπονθα.
	<b>ΣΜΙ.</b>	πάντ' ἔχεις;
	<b>ΣΥΡ.</b>	οἶμαί γε δή,
		εἰ μή τι καταπέπωκε τὴν δίκην ἐμοῦ
		λέγοντος, ὥς ἠλίσκετο.
	<b>ΔΑ.</b>	οὐκ ἂν ωϊόμην.
370	<b>ΣΥΡ.</b>	ἀλλ' εὐτύχει, βέλτιστε. - τοιούτους ἔδει
		θᾶττον δικάζειν πάντας.
195	<b>ΔΑ.</b>	[ἀδί]κ[ου πράγμ]ατος.
		ὦ Ἡράκλεις, οὐ γέγονε δεινότερα κρίσις.
	<b>ΣΥΡ.</b>	πονηρὸς ᾗσθας.
	<b>ΔΑ.</b>	ὦ πόνηρ', [ὅπως σὺ] νῦν
		τούτῳ φυλάξεις αὐτ[α           ]η
375		εὖ ἴσθι, τηρήσω σε πάντα τὸν χρόνον.
200	<b>ΣΥΡ.</b>	οἶμωζε καὶ βάδιζε. σὺ δὲ ταυτί, γύναι,
		λαβοῦσα πρὸς τὸν τρόφιμον ἐνθάδ' εἷσφερε
		Χαιρέστρατον. νῦν γὰρ μενοῦμεν ἐνθάδε,
		εἰς αὔριον δ' ἐπ' ἔργον ἐξορμήσομεν



380 τὴν ἀποφορὰν ἀποδόντες. ἀλλὰ ταῦτά μοι  
 205 πρῶτ' ἀπαρίθμησαι καθ' ἓν. ἔχεις κοιτίδα τινά;  
 βάλλ' εἰς τὸ προκόλπιον·

#### ΟΝΗΣΙΜΟΣ

μάγειρον βραδύτερον  
 οὐδεὶς ἐόρακε· τηνικαῦτ' ἐχθρὸς πάλαι  
 ἔπινον.  
 ΣΥΡ. οὐτοσί μὲν εἶναι φαίνεται  
 385 ἀλεκτρυόν τις καὶ μάλα στριφνός· λαβέ·  
 210 τουτί δὲ διάλιθόν τι. πέλεκυς οὐτοσί.  
 ΟΝ. τί ταῦτα;  
 ΣΥΡ. ὑπόχρυσος δακτύλιός τις οὐτοσί,  
 αὐτὸς σιδηροῦς· γλύμμα ταῦρος ἢ τράγος·  
 οὐκ ἂν διαγνοίην· Κλεόστρατος δέ τις  
 390 ἐστὶν ὁ ποιήσας, ὡς λέγει τὰ γράμματα.  
 ΟΝ. ἐπί]δειξον.  
 ΣΥΡ. ἦν. σὺ δ' εἴ τίς;  
 ΟΝ. οὗτός ἐστι.  
 215 ΣΥΡ. τίς;  
 ΟΝ. ὁ δακτύλιος.  
 ΣΥΡ. ὁ ποῖος; οὐ γὰρ μανθάνω.  
 ΟΝ. τοῦ δεσπότη τοῦμοῦ Χαρισίου.  
 ΣΥΡ. χολᾶις.  
 ΟΝ. ὃν ἀ]πώλεσεν.  
 ΣΥΡ. τὸν δακτύλιον θές, ἄθλιε·  
 395 ΟΝ. τὸν ἡμ]έτερόν σοι θῶ; πόθεν δ' αὐτὸν λαβὼν  
 ἔχεις;]  
 220 ΣΥΡ. Ἄπολλον καὶ θεοί, δεινοῦ κακοῦ.  
 οἶον ἀ]π[ο]σῶσαι χρήματ' ἐστὶν ὀρφανοῦ  
 παιδός· ὁ προσελθὼν εὐθὺς ἀρπάζειν βλέπει.  
 τὸν δακτύλιον θές, φημί.  
 ΟΝ. προσπαίζεις ἐμοί;  
 400 τοῦ δεσπότη 'στι, νῆ τὸν Ἀπόλλω καὶ θεούς.  
 225 ΣΥΡ. ἀποσφαγεῖν πρότερον ἂν δήπουθεν ἢ  
 τούτῳ τι καθυφείμην. ἄραρε, δικάσομαι  
 ἅπασι καθ' ἓνα. παιδίου 'στιν, οὐκ ἐμά. -  
 στρεπτόν τι τουτί· λαβὲ σύ. πορφυρᾷ πτέρυξ.  
 εἴσω δὲ πάραγε. - σὺ δὲ τί μοι λέγεις;

405 **ΟΝ.** ἐγώ;  
**230** Χαρισίου 'στιν οὐτοσί' τοῦτόν ποτε  
μεθύω[ν ἀπώλ]εσ', ὡς ἔφη.  
**ΣΥΡ.** Χαιρεστράτου  
εἴμ' οἰκέτης. ἡ σῶιζε τοῦτον ἀσφαλῶς,  
ἢ μοι [δός, ἴν' ἐγ]ώ [σοι] παρέχω σῶν.  
**ΟΝ.** βούλομαι  
αὐτὸς [φυλάττειν.]  
410 **ΣΥΡ.** οὐδὲ ἔν μοι διαφέρει·  
**235** εἰς ταῦτό γὰρ παράγομεν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,  
δεῦρ' ἀμφοτέρωι.  
**ΟΝ.** νυνὶ μὲν οὖν συνάγουσι καὶ  
οὐκ ἔστιν εὐκαιρον τὸ μηνύειν ἴσως  
αὐτῶι περὶ τούτων, αὔριον δέ.  
**ΣΥΡ.** καταμενῶ,  
415 αὔριον ὅτῳ βούλεσθ' ἐπιτρέπειν ἐνὶ λόγῳ  
**240** ἔτοιμος. οὐδὲ νῦν κακῶς ἀπήλλαχα.  
πάντων δ' ἀμελήσανθ', ὡς ἔοικε, δεῖ δίκας  
μελετᾶν· διὰ τοῦτι πάντα νυνὶ σώζεται.

## ΧΟΡΟΥ

### ACTVS TERTIUS

*Onesimos kommt aus dem Hause.*

**ΟΝ.** τὸν δακτύλιον ὥρμηκα πλεῖν ἢ πεντάκις  
420 τῷ δεσπότῃ δεῖξαι προσελθὼν, καὶ σφόδρα  
**245** ὦν ἐγγὺς ἤδη καὶ πρὸς αὐτῶι παντελῶς  
ἀναδύομαι. καὶ τῶν πρότερόν μοι μεταμέλει  
μηνυμάτων· λέγει γὰρ ἐπεικῶς πυκνά  
"ὥς τὸν φράσαντα ταῦτά μοι κακὸν κακῶς  
425 ὁ Ζεὺς ἀπολέσαι." μὴ με δὴ διαλλαγεῖς  
**250** πρὸς τὴν γυναῖκα τὸν φράσαντα ταῦτα καὶ  
συνειδὸτ' ἀφανίσῃ λαβῶν. καλῶς [ποῶν  
ἕτερόν τι πρὸς τούτοις κυκᾶν [ἀπεσχόμεν.  
κάνταῦθα κακὸν ἔνεστιν ἐπεικῶς [μέγα.

# ABPOTONON

*Habrotonon kommt aus dem Hause des Chairestratos;  
das erste spricht sie noch in der Tür ins Haus zurück.*

- 430 ἔἄτέ μ' ἱκετεύω σε καὶ μή μοι κακὰ  
255 παρέχετ'. - ἐμαυτήν, ὡς ἔοικεν, ἀθλία  
λέληθα χλευάζουσ'· ἐρᾶσθαι προσεδόκων,  
θεῖον δὲ μισεῖ μῖσος ἄνθρωπός με τι.  
οὐκέτι μ' ἔἴη γὰρ οὐδὲ κατακεῖσθαι, τάλαν,  
παρ' αὐτόν, ἀλλὰ χωρίς.
- 435 **ON.** ἀλλ' ἀποδῶ πάλιν  
παρ' οὗ παρέλαβον ἀρτίως; ἄτοπον.
- 260 **ABP.** τάλας  
οὗτος. τί τοσοῦτον ἀργύριον ἀπολλύει;  
ἐπεὶ τό γ' ἐπὶ τούτῳ τὸ τῆς θεοῦ φέρειν  
κανοῦν ἔμοιγ' οἷόν τε νῦν ἐστ', ὃ τάλαν·  
440 ἀγνὴ γάμων γάρ, φασίν, ἡμ[έ]ρα[ν τρίτ]ην  
ἤδη κάθημαι.
- 265 **ON.** πῶς ἂν οὔν, πρὸς τῶν θεῶν,  
πῶς ἂν, ἱκετεύω -  
**ΣΥΡ.** ποῦ 'στ[ιν, ὄν ζη]τῶν ἐγὼ  
περιέρχομ' ἔνδον; οὗτος [ἀπόδος], ὧγαθέ,  
τὸν δακτύλιον, ἢ δεῖξον ὧι μέλλεις ποτέ.  
κρινώμεθ'· ἐλθεῖν δεῖ μέ ποι.
- 445 **ON.** τοιουτονί  
270 ἐστὶν τὸ πρᾶγμ', ἄνθρωπε· τοῦ μὲν δεσπότη  
ἔστ', οἷδ' ἀκριβῶς, οὕτοσιν Χαρισίου,  
ὀκνῶ δὲ δεῖξαι· πατέρα γὰρ τοῦ παιδίου  
αὐτὸν ποῶ σχεδόν τι τοῦτον προσφέρων  
μεθ' οὗ συνεξέκειτο.
- 450 **ΣΥΡ.** πῶς, ἀβέλτερε;  
275 **ON.** Ταυροπολίοις ἀπώλεσεν τοῦτόν ποτε  
παννυχίδος οὔσης καὶ γυναικῶν. κατὰ λόγον  
ἐστὶν βιασμὸν τοῦτον εἶναι παρθένου·  
ἢ δ' ἔτεκε τοῦτο κάξέθηκε δηλαδὴ.  
455 εἰ μὲν τις οὔν εὐρὼν ἐκείνην προσφέρει  
280 τοῦτον, σαφὲς ἂν τι δεικνύοι τεκμήριον·  
νυνὶ δ' ὑπόνοιαν καὶ ταραχὴν ἔχει.
- ΣΥΡ.** σκόπει  
αὐτὸς περὶ τούτων. εἰ δ' ἀνασείεις, ἀπολαβεῖν

460		τὸν δακτύλιόν με βουλόμενος δοῦναί τε σοι μικρόν τι, ληρεῖς. οὐκ ἔνεστιν οὐδὲ εἷς παρ' ἐμοὶ μερισμός.
	ON.	οὐδὲ δέομαι.
285	ΣΥΡ.	ταῦτα δή.
		ἥξω διαδραμῶν - εἰς πόλιν γὰρ ἔρχομαι νυνί - περὶ τούτων εἰσόμενος τί δεῖ ποεῖν.
	ABP.	τὸ παιδάριον, ὃ νῦν τιθηνεῖθ' ἡ γυνή,
465		Ὀνήσιμ', ἔνδον, οὗτος εὔρεν ἀνθρακεύς; ναί,] φησίν.
	ON.	
	ABP.	ὥς κομψόν, τάλαν.
290	ON.	καὶ τουτονὶ τὸν δακτύλιον ἐπόντα τοῦμοῦ δεσπότη.
	ABP.	αἶ, δύσμορ'· εἴτ' εἰ τρόφιμος ὄντως ἐστί σου, τρεφόμενον ὄψει τοῦτον ἐν δούλου μέρει, κοῦκ ἂν δικαίως ἀποθάνοις;
470	ON.	ὅπερ λέγω, τὴν μητέρ' οὐδεὶς οἶδεν.
295	ABP.	ἀπέβαλεν δέ, φήεις, Ταυροπολίοις αὐτόν;
	ON.	παροινῶν γ', ὥς ἐμοὶ τὸ παιδάριον εἶφ' ἀκόλουθος.
	ABP.	δηλαδὴ εἰς τὰς γυναῖκας παννυχιζούσας μόνας ἐνέ[πεσε· κάμο]ῦ γὰρ παρούσης ἐγένετο 475 τοιοῦτον ἕτερον.
300	ON.	σοῦ παρούσης;
	ABP.	πέρυσι, ναί, Ταυροπολίοις· παισὶν γὰρ ἔψαλλον κόραις, αὕτη θ' [όμοῦ συ]νέπαιζεν. οὐδ' ἐγὼ τότε, οὕτω γάρ, ἄνδρ' ἥιδειν τί ἐστι.
	ON.	καὶ μάλα.
	ABP.	μὰ τὴν Ἀφροδίτην.
480	ON.	τὴν δὲ παῖδ(ά γ') ἥτις ἦν οἶσθας;
305	ABP.	πυθοίμην ἄν· παρ' αἷς γὰρ ἦν ἐγὼ γυναιξί, τούτων ἦν φίλη.
	ON.	πατρὸς τίνος ἤκουσας;

	<b>ABP.</b>	οὐδὲν οἶδα· πλὴν ἰδοῦσά γε γνοίην ἂν αὐτήν. εὐπρεπής τις, ᾧ θεοί· καὶ πλουσίαν ἔφασάν τινα.
485	<b>ON.</b>	αὕτη ᾽στιν τυχόν.
310	<b>ABP.</b>	οὐκ οἶδ'· ἐπλανήθη γὰρ μεθ' ἡμῶν οὓς· ἐκεῖ, εἴτ' ἐξαπίνης κλάουσα προστρέχει μόνη, τίλλουσ' ἑαυτῆς τὰς τρίχας, καλὸν πάνυ καὶ λεπτόν, ᾧ θεοί, ταραντῖνον σφόδρα 490 ἀπολωλεκυῖ· ὅλον γὰρ ἐγεγόνει ῥάκος.
	<b>ON.</b>	καὶ τοῦτον εἶχεν;
315	<b>ABP.</b>	εἶχ' ἴσως, ἀλλ' οὐκ ἔμοι ἔδειξεν· οὐ γὰρ ψεύσομαι.
	<b>ON.</b>	τί χρή ποεῖν ἐμὲ νῦν;
	<b>ABP.</b>	ὄρα σὺ τοῦτ'· ἐὰν δὲ νοῦν ἔχῃς ἐμοί τε πείθῃ, τοῦτο πρὸς τὸν δεσπότην 495 φανερόν ποήσεις· εἰ γὰρ ἐστ' ἐλευθέρας 320 παιδός, τί τοῦτον λανθάνειν δεῖ τὸ γεγονός;
	<b>ON.</b>	πρότερον ἐκείνην ἥτις ἐστίν, Ἀβρότονον, εὔρωμεν. ἐπὶ τούτῳ δ' ἔμοι νῦν συ[γγενοῦ].
	<b>ABP.</b>	οὐκ ἂν δυναίμην, τὸν ἀδικοῦντα πρὶν [σαφῶς 500 τίς ἐστὶν εἰδέναι. φοβοῦμαι τοῦτ' ἐγώ, 325 μάτην τι μηνύειν πρὸς ἐκείνας ἃς λέγω. τίς οἶδεν εἰ καὶ τοῦτον ἐνέχυρον λαβὼν τότε τις παρ' αὐτοῦ τῶν παρόντων ἀπέβαλεν ἕτερος; κυβεύων τυχὸν ἴσως εἰς συμβολὰς 505 ὑπόθημ' ἔδωκ', ἣ συντιθέμενος περὶ τινος 330 περιείχετ', εἴτ' ἔδωκεν ἕτερα μυρία ἐν τοῖς πότοις τοιαῦτα γίνεσθαι φιλεῖ. πρὶν εἰδέναι δὲ τὸν ἀδικοῦντ' οὐ βούλομαι ζητεῖν ἐκείνην οὐδὲ μηνύειν ἐγὼ τοιοῦτον οὐδέν.
510	<b>ON.</b>	οὐ κακῶς μέντοι λέγεις. τί οὖν ποήσῃ τις;
335	<b>ABP.</b>	θέασ', Ὀνήσιμε, ἂν συναρέσῃ σοι τοῦμόν ἐνθύμημ' ἄρα. ἐμὸν ποήσομαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐγώ, τὸν δακτύλιον λαβοῦσά τ' εἴσω τουτονὶ εἴσειμι πρὸς ἐκεῖνον.

515	ON.	λέγ' ὃ λέγεις· ἄρτι γὰρ νοῶ.
340	ABP.	κατιδὼν μ' ἔχουσιν ἀνακρινεῖ πόθεν εἴληφα. φήσω "Ταυροπολίοις παρθένος ἔτ' οὕσα", τὰ τ' ἐκείνῃ γενόμενα πάντ' ἐμὰ ποουμένη· τὰ πλεῖστα δ' αὐτῶν οἶδ' ἐγώ. ON. ἄριστά γ' ἀνθρώπων.
520	ABP.	ἐὰν οἰκεῖον ἦι
345		αὐτῷ τὸ πρᾶγμα(α δ'), εὐθὺς ἥξει φερόμενος ἐπὶ τὸν ἔλεγχον καὶ μεθύων γε νῦν ἐρεῖ πρότερος ἅπαντα καὶ προπετῶς· ἃ δ' ἂν λέγῃ προσομολογήσω τοῦ διαμαρτεῖν μηδὲ ἐν προτέρα λέγουσα.
525	ON.	ὑπέρευγε νῆ τὸν Ἥλιον.
350	ABP.	τὰ κοινὰ ταυτὶ δ' ἀκκιοῦμαι τῷ λόγῳ τοῦ μὴ διαμαρτεῖν· "ὥς ἀναιδὴς ἦσθα καὶ ἰταμός τις". ON. εὖ γε. ABP. "κατέβαλες δέ μ' ὥς σφόδρα· ἱμάτια δ' οἷ' ἀπώλεσ' ἢ τάλαινα· ἐγώ" 530 φήσω. πρὸ τούτου δ' ἔνδον αὐτὸ βούλομαι 355 λαβοῦσα κλαῦσαι καὶ φιλεῖν καὶ πόθεν ἔλαβεν ἐρωτᾶν τὴν ἔχουσαν. ON. Ἡράκλεις. ABP. τὸ πέρας δὲ πάντων· "παιδίον τοίνυν" ἐρῶ "ἐστὶ γεγονός σοι", καὶ τὸ νῦν εὐρημένον δείξω.
535	ON.	πανούργως καὶ κακοήθως, Ἀβρότονον.
360	ABP.	ἂν δ' ἐξετασθῇ ταῦτα καὶ φανῇ πατήρ ὦν οὗτος αὐτοῦ, τὴν κόρην ζητήσομεν κατὰ σχολήν. ON. ἐκεῖνο δ' οὐ λέγεις, ὅτι ἐλευθέρα γίνῃ σὺ τοῦ γὰρ παιδίου μητέρα σε νομίσας λύσεται· εὐθὺς δηλαδὴ. 540 ABP. οὐκ οἶδα· βουλοίμην δ' ἂν. 365 ON. οὐ γὰρ οἶσθα σύ; ἀλλ' [ἦ] χάρις τις, Ἀβρότονον, τούτων ἐμοί; ABP. νῆ τῷ θεῷ, πάντων γ' ἐμαυτῇ σ' αἴτιον ἡγήσομαι τούτων.

ON.	ἐὰν δὲ μηκέτι	
545	ζητῆις ἐκείνην ἐξεπίτηδες, ἀλλ' ἑαῖς παρακρουσαμένη με, πῶς τὸ τοιοῦθ' ἔξει;	
370	ABP.	τάλαν,
	τίνος ἔνεκεν; παίδων ἐπιθυμεῖν σοι δοκῶ; ἐλευθέρα μόνον γενοίμην, ὦ θεοί. τοῦτον λάβοιμι μισθὸν ἐκ τούτων.	
ON.		λάβοις.
	ABP.	οὐκοῦν συναρέσκει σοι;
550	ON.	συναρέσκει διαφόρως·
375		ἂν γὰρ κακοηθεύσῃ, μαχοῦμαί σοι τότε· δυνήσομαι γάρ. ἐν δὲ τῷ παρόντι νῦν ἴδωμεν εἰ τοῦτ' ἐστίν.
	ABP.	οὐκοῦν συνδοκεῖ;
	ON.	μάλιστα.
	ABP.	τὸν δακτύλιον ἀποδίδου ταχύ.
	ON.	λάμβανε·
555	ABP.	φίλη Πειθοῖ, παροῦσα σύμμαχος
380		πόει κατορθοῦν τοὺς λόγους οὓς ἂν λέγω.
	ON.	τοπαστικὸν τὸ γύναιον. ὥς ἦισθηθ' ὅτι κατὰ τὸν ἔρωτ' οὐκ ἔστ' ἐλευθερίας τυχεῖν ἄλλως δ' ἀλύει, τὴν ἐτέραν πορεύεται
560		ὁδόν. ἀλλ' ἐγὼ τὸν πάντα δουλεύσω χρόνον,
385		λέμφορ, ἀπόπληκτος, οὐδαμῶς προνοητικὸς τὰ τοιαῦτα. παρὰ ταύτης δ' ἴσως τι λήψομαι, ἂν ἐπιτύχη· καὶ γὰρ δίκαιον. ὥς κενὰ καὶ διαλογίζομαι ὁ κακοδαίμων, προσδοκῶν
565		χάριν κομιεῖσθαι παρὰ γυναικός· μὴ μόνον
390		κακόν τι προσλάβοιμι. νῦν ἐπισφαλῇ τὰ πράγματ' ἐστὶ τὰ περὶ τὴν κεκτημένην· ταχέως ἐὰν γὰρ εὗρεθῇ πατρὸς κόρη ἐλευθέρου μήτηρ τε τοῦ νῦν παιδίου
570		γεγονυῖ', ἐκείνην λήψεται ταύτην [ἀφείς. (suppl. von Armin, nicht bei ed.)
395		]ν ἀπολείπειν[ καὶ νῦν χαριέντως ἐκνενευκέναι δοκῶ τῷ μὴ δι' ἐμοῦ ταυτὶ κυκᾶσθαι. χαιρέτω τὸ πολλὰ πράττειν· ἂν δέ τις λάβῃ μέ τι
575		περιεργασάμενον ἢ λαλήσαντ' ἐκτεμεῖν
400		δίδωμ' ἐμαυτοῦ τοὺς ὀδόντας· - οὐτοσί

τίς ἐσθ' ὁ προσιών; Σμικρίνης ἀναστρέφει  
 ἐξ ἄστεως πάλιν ταρακτικῶς ἔχων  
 αὐτίς' πέπυσται τὰς ἀλ[ηθείας ἴσ]ως  
 580 παρά τινος οὔτος. ἐκπ[οδὼν δὲ β]ούλομαι  
 405 ποιεῖν ἐ[μαυτόν] ]λα εἰν'

*Ab ins Haus des Chairestratos.*

585  
 410  
 590  
 415  
 595  
 420  
 600  
 425

ΣΜΙ. ἐξηι[  
 ἄσωτ[  
 ὅλη γὰ[ρ  
 εὐθὺς[ ]δη  
 σαφῶς[  
 πίνειν[ ]ιων  
 τοῦνομ[ ]ψαλτρίας  
 ζῆν αὐτὸ[ν ]ης ἔφη  
 πλέον ἡμ[ερῶν  
 αὐτὸν διαλλ[ ]ενον.  
 οἴμοι τάλ[ας ].η  
 κοινωνὸ[ ]λη  
 προσῆλθ[ ]εγω  
 ὅτε τήν[ ]υ τοῦτο γε  
 πυνθαν[ομενο ]τησέ με  
 φιλο[ τ]ῶι τρόπῳ  
 ἐναγτ[ι ]τα τὴν ἀπλοῦν  
 ]καὶ ψάλτριαν  
 ]κύβοι τυχόν



		]	λά χαιρέτω.
	<b>?ΚΑΡ.</b>	]	πολλῶν ἐγὼ
		]	ων ἐκτησάμην
605	...		
<b>430</b>		]	ἡ μοι μόνη
	...		
	...		
			οὐδεὶς σ[.....] ἕτερος ὑμῖν.
	<b>ΣΜΙ.</b>		ποικίλον
			ἄριστον ἀριστῶσιν.
610	<b>ΚΑΡ.</b>		ὦ τρισάθλιος
<b>435</b>			ἐγὼ κατὰ πολλά. νῦν μὲν οὖν οὐκ οἶδ' ὅπως
			δ[ια]σκεδάν[νυντ'] ἐκτός· ἀλλ' ἐὰν πάλιν
		π [	] μαγείρου [τι]ς τύχηι
		[	β]αλεῖτ' ἐς μακαρίαν.
615	<b>ΣΜΙ.</b>	[	]ις τινος
			(V uersuum paucae litterae supersunt)
<b>445</b>	<b>ΣΜΙ.</b>	Χα[	ψαλ]τρίας
	<b>ΚΑΡ.</b>	νῦ[ν	]ωσι καὶ
		με[	
	<b>ΣΜΙ.</b>		]ἄρα γε
	<b>?ΚΑΡ.</b>		έ]χουσι δῆ
	<b>?ΣΜΙ.</b>	σ[	
625	<b>?ΚΑΡ</b>		πέ]μπειν ἵνα
<b>450</b>			]τὰ χρήματα

αι[ ]ν ἡλικία  
 ει[ ]λομαι  
 εἶν[αι ]δέσποιν' οἰκίας.  
 630 ὦ Ἥρ[άκλεις ] Σιμίας  
 455 ἀπίωμ[εν  
 ? ΧΑΙΡ. ]νὴ τὸν Ἥλιον  
 μικροῦ γ[ ]ταύτην ἐγώ.  
 πρώην αρ[ ] τὰς ὀφρῦς  
 ἐπάνωθ[εν  
 635 ἔγωγ' ἀπολ[οίμην  
 460 ὀκνηρο[  
 ΣΜΙ. ἔπ ειτα δ[  
 θυγατέρα [  
 τέτοκε κ[  
 -  
 640 λαβόντ' α[  
 παρακαλ[ες  
 διακονε[  
 -  
 ΣΜΙ. Χαρ[  
 τὸ φ[  
 645 ὑμῶν ἐταῖρος οὗτος οὐδ' ἡισχύνετο  
 470 παιδάριον ἐκ πόρνης [  
 (uersuum V reliquiae minimae)  
 ο]υ βίου

		το]ῦ δυστυχοῦς·
		]ν δυστυχῇ·
655	<b>ΣΜΙ.</b>	τοῦτο[ ]ν, ἀλλ' ἴσως ἐγὼ
480		πολυπραγμ[ονῶ πλεί]ω τε πράττω τῶν ἐμῶν, κατὰ λόγον ἐξὸν [ἀπιέν]αι τὴν θυγατέρα λαβόντα. τοῦτο μὲν ποιήσω καὶ σχεδὸν δεδογμένον μ[οι τυγχ]άνει. μαρτύρομαι
660		ὕμᾱς δ' ὁμο[
485		μεθ' ὧν σ[ θυγατέρα [ ἀνάξι· ὕ[ -
	<b>?ΧΑΙΡ.</b>	μηδεσ[
665		καίπε[ (desunt uersus fere XIV)
680	<b>ΣΜΙ.</b>	μισεῖ τὸν ἡδὺν λεγόμενον τοῦτον βίον· ἔπινε μετὰ τοῦ δεῖνος, εἶχεν ἐσπέρας ]εν δ' αὔριο[ν...] δεῖν ἔχει (uersuum VII reliquiae minimae)
690		ἡμῖν κεκηδ[ευκ..
500	<b>ΧΑΙΡ.</b>	
	<b>ΣΜΙ.</b>	ὕψηλός ὧν τις [οὔτος] οὐκ οἰμώζεται; καταφθαρεῖς τ' ἐν ματρυλείῳ τὸν βίον μετὰ τῆς καλῆς γυναικὸς ἣν ἐπεισάγει βιώσεθ', ἡμᾶς δ[ οὐ]δὲ γινώσκειν δοκῶν

ει]σάξει λαβὼν

] δηλαδή

] ἐμοὶ δοκεῖ

]ιν

ἐστί μοι

(desunt uersus fere XIV inter quos scribas

[ΧΟΡΟΥ])

## ACTVS QVARTVS

### ΠΑΜΦΙΛΗ

510 ἄλλ' εἴ με σώιζων τοῦτο μὴ πείσαις ἐμέ,

715 οὐκέτι πατήρ κρίνοι' ἂν ἀλλὰ δεσπότης.

ΣΜΙ. λόγου δὲ δεῖται ταῦτα καὶ συμπίσεως;

οὐκ ἐπ[ιτ]ό[λαιον; α]ὐ[τό, Π]αμφίλη, βοᾷ

φωνήν ἀφιέν· εἰ δὲ κάμει δεῖ λέγειν,

515 ἔτοιμός εἰμι, τρία δέ σοι προθήσομαι.

720 οὐτ' ἂν ἔτι σωθείη ποθ' οὗτος οὔτε σύ.

.....]ν ἄμε[λ]ῶς ἡδέως, [σὺ] δ[ὲ] οὐ] σφόδρα

]κους' ἐαθείης ἔτ' ἂν

δια]κονω τούτων τι[

520 ]ν ἔχους' ἅπαν[

(desunt uersus fere XXIV)

τὴν πολυτέλειαν. Θεσμοφóρια δις τίθει,

750 Σκίρα δίς· τὸν ὄλεθρον τοῦ βίου καταμάνθανε.

οὐκουν ἀπόλωλεν οὗτος ὁμολογουμένως;

525 σκόπει τὸ σὸν δῆ· φησὶ δεῖν εἰς Πειραιᾶ  
αὐτὸν βαδίσαι· καθεδεῖτ' ἐκεῖσ' ἐλθ[ών·  
του[τ...] ὀδυνήσει, περιμενεῖς πανν[  
755 ἄδει[πν]ος· ὁ δὲ πίνει με[τ' ἐκε]ίνης δη[λαδὴ  
..]. εὐ[.....]ς ἐξῆλθε[  
530 ....]κ[.]ρενθ[.] παντ[  
.....]σοι βούλο[μ  
(desunt uersus fere XCIV)

#### frgm. 7

χαλεπόν, Παμφίλη,  
ἐλευθέραι γυναικὶ πρὸς πόρνην μάχη·  
πλείονα κακουργεῖ, πλείον' οἶδ', αἰσχύνεται  
οὐδέν, κολακεύει μᾶλλον.

#### frgm. 8

ἐξετύφην μὲν οὖν  
κλαίους' ὅλως

ἌΒΡ. ἔξεμι' ἔχουσα· κλαυμυρίζεται, τάλαν,  
πάλαι γάρ· οὐκ οἶδ' ὅ τι κακὸν πέπονθέ μοι.  
855 ΠΑΜ. τίς ἂν θεῶν τάλαιναν ἐλεήσειέ με;  
536 ἌΒΡ. ὦ φίλτατον [τέκνον, πότ'] ὄψει μητέρα;  
καὶ[ ]  
ΠΑΜ. πορεύσομαι.  
ἌΒΡ. μικρόν, γύναι, πρόσμεινον.  
ΠΑΜ. ἐμὲ καλεῖς;

ἌΒΡ. ἐγώ.  
 ἕναν]τίον [βλέ]πε.  
 ΠΑΜ. [ἦ μ]ε γινώσκεις, γύναι;  
 860 ἌΒΡ. αὐτή ἔστιν [ἦν] ἑό[ρ]ακα· χαῖρε, φιλτάτη.  
 ΠΑΜ. τί[ς δ' εἶ] σύ;  
 541 ἌΒΡ. χεῖρα δευρό μοι τὴν σὴν δίδου.  
 λέγε μοι, γλυκεῖα, πέρυσιν ἦ[λθες ἐπὶ θέαν  
 τοῖς Ταυροπολίοις εἰ  
 ΠΑΜ. γύναι, πόθεν ἔχεις, εἰπέ μοι, τὸ παιδίον  
 λαβοῦσα;  
 865 ἌΒΡ. ὁρᾷς τι, φιλτάτη, σοι γινώριμον  
 546 ὧν] τοῦτ' ἔχει; μηδέν με δείσις, ὦ γύναι.  
 ΠΑΜ. οὐκ ἔτεκες αὐτὴ τοῦτο;  
 ἌΒΡ. προσεποιησάμην,  
 οὐχ ἵν' ἀδικήσω τὴν τεκοῦσαν, ἀλλ' ἵνα  
 κατὰ σχολὴν εὔροιμι. νῦν δ' εὔρηκα· σὲ  
 ὁρῶ γάρ, ἦν καὶ τότε.  
 870 ΠΑΜ. τίνος δ' ἐστὶν πατρός;  
 ἌΒΡ. Χαρισίου.  
 551 ΠΑΜ. τοῦτ' οἶσθ' ἀκριβῶς, φιλτάτη;  
 ἌΒΡ. εὖ οἱ ἴδ' ἔ[γω γ'· ἀλλ'] οὐ σε τὴν νύμφην ὁρῶ  
 τὴν ἔνδον οὔσαν;  
 ΠΑΜ. ναιχί.  
 ἌΒΡ. μακαρία γύναι,  
 θεῶν τις ὑμᾶς ἠλέησε. τὴν θύραν

875 τῶν γειτόνων τις ἐψόφηκεν ἐξιῶν.

556 εἴσω λαβοῦσά μ' ὥς σεαυτὴν εἵσαγε,  
ἵνα καὶ τὰ λοιπὰ πάντα μου πύθῃ σαφῶς.

ON. ὑπομαίνειθ' οὗτος, νῆ τὸν Ἀπόλλω, μαίνεται·  
μεμάνητ' ἀληθῶς· μαίνεται νῆ τοὺς θεούς.

880 τὸν δεσπότην λέγω Χαρίσιον. χολῇ

561 μέλαινα προσπέπτωκεν ἢ τοιοῦτό [τι.  
τί γὰρ ἂν τις εἰκάσειεν ἄλλο γεγονέναι;  
πρὸς ταῖς θύραις γὰρ ἔνδον ἀρτί[ως πολὺν  
χρόνον διακύπτων ἐνδ[ιέτριψ' ὁ ἀκροώμενος] (van Leeuwen)

885 ὁ πατὴρ δὲ τῆς νύμφης τι περὶ [τοῦ πράγματος

566 ἐλάλει πρὸς ἐκείνην, ὥς ἔοιχ', ὁ δ' οἷα μὲν  
ἤλλαττε χρώματ', ἄνδρες, οὐδ' εἰπεῖν καλόν.  
"ὦ γλυκυτάτη" δὲ "τῶν λόγων οἶους λέγεις"  
ἀνέκραγε, τὴν κεφαλὴν τ' ἀνεπάταξε σφόδρα

890 αὐτοῦ. πάλιν δὲ διαλιπὼν, "οἷαν λαβὼν

571 γυναιχ' ὁ μέλεος ἠτύχηκα." τὸ δὲ πέρας,  
ὥς πάντα διακούσας ἀπῆλθ' εἴσω ποτέ,  
βρυχηθὺς ἔνδον, τιλμός, ἔκστασις συχνή.  
"ἐγὼ" γὰρ "ἀλιτήριος" πυκνὸν πάνυ

895 ἔλεγεν "τοιοῦτον ἔργον ἐξειργασμένος

576 αὐτὸς γεγονώς τε παιδίου νόθου πατὴρ  
οὐκ ἔσχον οὐδ' ἔδωκα συγγνώμης μέρος  
οὐθὲν ἀτυχούσῃ ταῦτ' ἐκείνῃ, βάρβαρος  
ἀνηλεής τε." λοιδορεῖτ' ἐρρωμένως

900 αὐτῷ βλέπει θ' ὕφαιμον ἡρεθισμένος.  
**581** πέφρικ' ἐγὼ μέν, αὐός εἰμι τῷ δέει.  
οὕτως ἔχων γὰρ αὐτὸν ἂν ἴδῃ μέ που  
τὸν διαβαλόντα, τυχὸν ἀποκτείνειεν ἄν.  
διόπερ ὑπεκδέδουκα δεῦρ' ἔξω λάθραι.  
905 καὶ ποῖ τράπωμαί γ'; εἰς τί βουλῆς; οἴχομαι.  
**586** ἀπόλωλα· τὴν θύραν πέπληχεν ἐξιών·  
Ζεῦ σῶτερ, εἴπερ ἐστὶ δυνατόν, σῶιζέ με.

### ΧΑΡΙΣΙΟΣ

ἐγὼ τις ἀναμάρτητος, εἰς δόξαν βλέπων  
καὶ τὸ καλὸν ὃ τι πότ' ἐστὶ καὶ ταῖσχρον σκοπῶν,  
910 ἀκέραιος, ἀνεπίπληκτος αὐτὸς τῷ βίῳ -  
**591** εὖ μοι κέχρηται καὶ προσηκόντως πάνυ  
τὸ δαιμόνιον - ἐνταῦθ' ἔδειξ' ἄνθρωπος ὢν.  
"ὦ τρισκακόδαιμον, μεγάλα φυσᾶς καὶ λαλεῖς,  
ἀκούσιον γυναικὸς ἀτύχημ' οὐ φέρεις,  
915 αὐτὸν δὲ δείξω σ' εἰς ὅμοι' ἐπταικότα,  
**596** καὶ χρήσετ' αὐτῇ σοι τότε ἡπίως, σὺ δὲ  
ταύτην ἀτιμάζεις· ἐπιδειχθήσει θ' ἅμα  
ἀτυχῆς γεγονὼς καὶ σκαιὸς ἀγνώμων τ' ἀνὴρ."  
ὅμοιά γ' εἶπεν οἷς σὺ διενόου τότε  
920 πρὸς τὸν πατέρα, κοινωνὸς ἦκειν τοῦ βίου  
**601** κ]οὺ δεῖν τ' αὐτὴν φύγειν  
τὸ συμβεβηκός. σὺ δέ τις ὑψηλὸς σφόδρα

]ν



		]βάρβαρος
925		]υν ταύτηι σοφῶς
606		]ε μέτεισι διὰ τέλους
		]ονων τις· ὁ δὲ πατήρ
		]έσται· αὐτῇι χρήσεται. τί δέ μοι πατρός;
		ἐρ]ῶ διαρρήδην "ἐμοὶ σύ, Σμικρίνη,
930		μὴ πάρεχε πράγματ'· οὐκ ἀπολείπει μ' ἡ γυνή.
611		τί συνταράττεις καὶ βιάζῃ Παμφίλην;
		τ]ί σ' αἶ βλέπω ἄγώ;"
	<b>ON.</b>	πάνυ κακῶς ἔχω σφόδρα,
		οἴμοι τάλας. καὶ σοῦ δέομαι τούτοις, [γύναι,
		μή μ' ἐγκαταλίπηις.
	<b>XAP.</b>	οὔτος ἐπακροώμενος
		ἔστηκας ἱερόσυλέ μου;
935	<b>ON.</b>	[μ]ὰ τοὺς θεοὺς,
		ἀλλ' ἀρτίως ἐξῆλθον.
616	<b>XAP.</b>	α[ ]λαθεῖν
		ἔσται σε πρα..μια.....ησ[
		πάντ' ἐπακροάσει;
	<b>ON.</b>	
		ἐγώ σε λανθάνειν πον[
		βροντῶντα.
940	<b>XAP.</b>	δια.ε[
621	<b>ἈBP.</b>	ἀλλ' οὐθὲν ὀφθήσε[ι
	<b>XAP.</b>	τίς εἶ σ[ύ;

**‘ABP.**  
**XAP.** οὐκ εἰσ[  
**‘ABP.** οὐκ ἦν ἐ[μὸν  
945 **XAP.** οὐκ ἦν σό[ν;  
626 **‘ABP.** βούλει μ’ ἀπ[  
**XAP.** ἀλλ’ ἐξαπεί[  
(?) ἔμ’ ἐπρ[  
(?) ἔ[δ]εισ[  
950 **XAP.** τί φήεις, Ὀν[ήσιμ’], ἐξεπειράθη[  
631 **ON.** αὖ[τη μ’ [ἔπε]ισε, νῆ τὸν Ἀπόλλω [   
**XAP.** καὶ σύ μ]ε περισπᾶις, ἱερόσυλε;  
**‘ABP.** μὴ μάχου,  
γλυκύτ]ατε· τῆς γαμετῆς γυναικός ἐστὶ σου  
τέκνον] γάρ, οὐκ ἀλλότριον.  
**XAP.** εἰ γὰρ ὤφελεν.  
**‘ABP.** νῆ τὴν φίλην Δήμητρα.  
955 **XAP.** τίνα λόγον λέγεις;  
**‘ABP.** τίνα; τὸν] ἀληθῆ.  
636 **XAP.** Παμφίλης τὸ παιδίον;  
ἀλλ’ ἦν ἐμ]όν.  
**‘ABP.** καὶ σὸν γ’ ὁμοίως.  
**XAP.** Παμφίλης;  
Ἀβρότο]νον ἱκετεύω σε, μή μ’ ἀναπτεροῦ  
(desunt uersus fere X)  
]αι γαρ[

640 ἄΒΡ. ]πῶς ἐγώ, τάλαν,  
 971 πρ]ιν πάντ' εἰδέναι  
 ΧΑΡ. ]ὀρθῶς λέγεις  
 ]ο μοι·  
 ]τερε  
 645 ]ὅμως  
 975 ]το δὴ  
 ]βούλομαι  
 ]ματα.

## [ΧΟΡΟΥ]

### ACTVS QVINTVS

?ΧΑΙΡ. ]ειμενον  
 980 τα]ύτη[.] ἐπ[εἰ  
 651 ]έναντίον,  
 Χ[α]ι[ρ]έστρ]ατ', ἤδη τὸ μετὰ ταῦτα σκεπτέον,  
 ὅπως διαμενεῖς ὦν Χαρισίωι [φίλος  
 οἶός ποτ' ἦσθα πιστός. οὐ γάρ ἐσ[τί] που  
 985 ἐταιρίδιον τοῦτ' οὐδὲ τὸ τυχόν[  
 656 σπουδῇι δὲ καὶ παιδάριον ἦδ' [  
 ἐλεύθερος. πάξ. μὴ βλέπεις τ[  
 καὶ πρῶτον αὐτὴν κατὰ μόνα[ς  
 τὸν φίλτατον καὶ τὸν γλυκύτατον[  
 (desunt uersus fere XIII)

1003 ] . ο τ ρ [

]καλ[

1005 εἰ τὸ καλὸν σ[

ὥσπερ λύκ[ος

 $\alpha\pi\epsilon\lambda\acute{\eta}\lambda\upsilon[\theta$ 

—

 $\alpha\text{ποστ}[$  $\varphi\lambda o[$ 

—

1010 διαλ[

—

οὐ κρι[

—

καὶ ν[

όσα μ.[

ην μοι [

—

1015 ἔνδον πο. [

—

ἔοικεν· οὐ[

—

$$]0\sigma\pi\epsilon[$$

(desunt uersus fere XIX, tum extant uersuum XV litterae  
perpaucae, deinde desunt uersus non amplius IX; his lacunis  
frustula sequentia coniectura inserunt editores)

ἐπ' αὐτὸ[ν  
 ὄντως[.]β[  
 -  
 1020 ἀλλ' ἐξαπατ[  
 -  
**ΟΝ.** ἀπέσωσε συ.[  
 ἐγὼ δὲ προσ[  
 σ.αν  
 ]τωμενου·  
 τὸ]ν Δία  
 ]αυτοῦ τῷ σφόδρα  
 1055 ]ως ὁμολογῶ·  
 εἰ]ς ἐμὲ βλέπει  
 ]αιε[  
 1060 σώφρονα· τοιαυτησὶ γὰρ οὐκ ἀπέσχετ' ἄν  
 ἐκεῖνος, εὖ τοῦτ' οἶδ'· ἐγὼ δ' ἀφέξομαι.  
**ΣΜΙ.** ἄν μὴ κατάξω τὴν κεφαλὴν σου, Σωφρόνη,  
 705 κάκιστ' ἀπολοίμην. νουθετήσεις καὶ σύ με;  
 προπετῶς ἀπάγω τὴν θυγατέρ', ἱερόσυλε γραῦ;  
 1065 ἀλλ' ἣ περιμένω καταφαγεῖν τὴν προῖκά μου  
 τὸν χρηστὸν αὐτῆς ἄνδρα καὶ λόγους λέγω  
 περὶ τῶν ἐμαυτοῦ; ταῦτα συμπείθεις με σύ;  
 710 οὐκ ὀξυλαβῆσαι κρεῖττον; οἰμῶξει μακρά,  
 ἄν ἔτι λαλήσῃς τι. κρίνομαι πρὸς Σωφρόνην;  
 1070 μετάπεισον αὐτήν, ὅταν ἴδῃς. οὕτω τί μοι

ἀγαθὸν γένοιτο Σωφρόνη γάρ, οἴκαδε  
 ἀπιὼν - τὸ τέλμ' εἶδες παριοὔσ'; ἐνταῦθά σε  
 715 τὴν νύκτα βαπτίζων ὅλην ἀποκτενῶ,  
 καὶ γὰρ σε ταῦτ' ἐμοὶ φρονεῖν ἀναγκάσω  
 1075 καὶ μὴ στασιάζειν. ἡ θύρα παιητέα·  
 κεκλειμένη γάρ ἐστι. παῖδες, παιδίον·  
 ἀνοιξάτω τις. παῖδες, οὐχ ὑμῖν λέγω;  
 720 **ON.** τίς ἐσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν; ὦ, Σμικρίνης  
 ὁ χαλεπός, ἐπὶ τὴν προῖκα καὶ τὴν θυγατέρα  
 1080 ἤκων.  
**ΣΜΙ.** ἔγωγε, τρισκατάρατε.  
**ON.** καὶ μάλα  
 ὀρθῶς· λογιστικοῦ γὰρ ἀνδρὸς καὶ σφόδρα  
 φρονούντος ἡ σπουδή, τό θ' ἄρπασμ', Ἡράκλεις,  
 θαυμαστὸν οἶον.  
 725 **ΣΜΙ.** πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων -  
**ON.** οἶει τοσαύτην τοὺς θεοὺς ἄγειν σχολὴν  
 1085 ὥστε τὸ κακὸν καὶ τὰγαθὸν καθ' ἡμέραν  
 νέμειν ἐκάστωι, Σμικρίνη;  
**ΣΜΙ.** λέγεις δὲ τί;  
**ON.** σαφῶς διδάξω σ'. εἰσὶν αἱ πᾶσαι πόλεις,  
 730 ὅμοιον εἰπεῖν, χίλιαι· τρισμύριοι  
 οἰκοῦσ' ἐκάστην. καθ' ἓνα τούτων οἱ θεοὶ  
 1090 ἕκαστον ἐπιτρίβουσιν ἢ σώζουσι;  
**ΣΜΙ.** πῶς;

λέγεις γὰρ ἐπίπονόν τιν' αὐτοὺς ζῆν [βίον.

**ON.** οὐκ ἄρα φροντίζουσιν ἡμῶν οἱ θεοί,

**735** φήσεις; ἐκάστωι τὸν τρόπον συν[ώικισαν  
φρούραρχον· οὗτος ἔνδο[ν] ἐπ[

**1095** ἐπέτριψεν, ἂν αὐτῷ κακῶς χρη[σώμεθα,  
ἕτερον δ' ἔσωσεν. οὗτός ἐσθ' ἡμῖν θεὸς  
ὃ τ' αἴτιος καὶ τοῦ καλῶς καὶ τοῦ κακῶς

**740** πράττειν ἐκάστωι· τοῦτον ἰλάσκου ποῶν  
μηδὲν ἄτοπον μηδ' ἁμαθές, ἵνα πράττης καλῶς.

**1100** **ΣΜΙ.** εἶθ' οὐμός, ἱερόσυλε, νῦν τρόπος ποεῖ  
ἁμαθές τι;

**ON.** συντρίβει σε.

**ΣΜΙ.** τῆς παρρησίας.

**ON.** ἀλλ' ἀπαγαγεῖν παρ' ἀνδρὸς αὐτοῦ θυγατέρα  
ἀγαθὸν σὺ κρίνεις, Σμικρίνη;

**745** **ΣΜΙ.** λέγει δὲ τίς  
τοῦτ' ἀγαθόν; ἀλλὰ νῦν ἀναγκαῖον.

**ON.** θεῶι;

**1105** τὸ κακὸν ἀναγκαῖον λογίζεθ' οὐτοσί.  
τοῦτόν τις ἄλλος, οὐχ ὁ τρόπος, ἀπολλύει;  
καὶ νῦν μὲν ὀρμῶντ' ἐπὶ πονηρὸν πρᾶγμά σε

**750** ταυτόματον ἀποσέσωκε, καὶ καταλαμβάνεις  
διαλλαγὰς λύσεις τ' ἐκείνων τῶν κακῶν.

**1110** αὖθις δ' ὅπως μὴ λήψομαί σε, Σμικρίνη,  
προπετῇ λέγω σοι· νῦν δὲ τῶν ἐγκλημάτων

		ἀφεῖσο τούτων, τὸν δὲ θυγατρίδοῦν λαβὼν ἔνδον πρόσειπε.
755	ΣΜΙ.	θυγατρίδοῦν, μαστιγία;
	ΟΝ.	παχύδερμος ἦσθα καὶ σύ, νοῦν ἔχειν δοκῶν.
1115		οὕτως ἐτήρεις παῖδ' ἐπίγαμον; τοιγαροῦν τέρασιν ὅμοια πεντάμηνα παιδία ἐκτρέφομεν.
	ΣΜΙ.	οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις.
	ΟΝ.	ἢ γραῦς δέ γε
760		οἶδ', ὥς ἐγῶμαι· τότε γὰρ οὐμὸς δεσπότης τοῖς Ταυροπολίοις, Σωφρόνη, ταύτην λαβὼν
1120		χορῶν ἀποσπασθεῖσαν - αἰσθάνει γε; νή, νυνὶ δ' ἀναγνωρισμὸς αὐτοῖς γέγονε καὶ ἅπαντ' ἀγαθά.
	ΣΜΙ.	τί φησιν, ἱερόσυλε γραῦ;
765	ΟΝ.	"ἢ φύσις ἐβούλεθ', ἥι νόμων οὐδὲν μέλει· γυνὴ δ' ἐπ' αὐτῷ τῷδ' ἔφυ." τί μῶρος εἶ;
1125		τραγικὴν ἐρῶ σοι ῥῆσιν ἐξ Αὔγης ὅλην, ἂν μή ποτ' αἴσθῃ, Σμικρίνη.
	ΣΜΙ.	σύ μοι χολὴν κινεῖς παθαινομένη· σὺ γὰρ σφόδρ' οἶσθ' ὅ τι οὔτο]ς λέγει νῦν.
770	ΟΝ.	οἶδε· τ'οὔτ'· εὖ ἴσθ' ὅτι ἢ γραῦ]ς προτέρα συνῆκε.
	ΣΜΙ.	πάνδεινον λέγεις.



- 1130 **ON.** οὐ γέγονεν] εὐτύχημα μείζον οὐδὲ ἔν.  
**ΣΜΙ.** εἰ τοῦ]τ' ἀληθές ἐσθ' ὃ λέγεις, τὸ παιδίον

FRAGMENTA INCERTAE SEDIS

**frgm. 9**

οὐθὲν πέπονθας δεινὸν ἂν μὴ προσποῇ.

**frgm. 10**

ἐλευθέρῳι τὸ καταγελᾶσθαι <γὰρ> πολὺ  
αἰσχίον ἐστι, τὸ δ' ὀδυνᾶσθ' ἀνθρώπινον.